

1

וַיְהִינָה פֶקֶד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃
וַתֵּהָרֵ וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱלֹהִים׃
וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלָד־לּוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָהּ־לוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃
וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים׃

ויהוה
דבר שרה אשת אברהם
פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

עֲצָר עֲצָר יְהוָה בְּעֵד כְּלִי־חַיִּים לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־
21:1 דִּבְרֵי שָׂרָה אִשְׁתִּי אַבְרָהָם׃
ויהוה
פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו
2 למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם
3 את־שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלָד־לּוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָהּ־לוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃

וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד לו

4 וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר
5 צִוָּה אֱלֹהִים׃ וַאֲבְרָהָם בֶּן־מֵאָה שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ

2

וַאֲבְרָהָם בֶּן־מֵאָה שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ׃
וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כְּלִי־שִׁמְעָה יִצְחָק־לִי׃
וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלְדָתִי בֶּן לְזִקְנָיו׃
וַיִּגְדַּל הַיֵּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת־יִצְחָק׃

צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי ותאמר מי מכלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ויגדל היולד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה

5 צִוָּה אֱלֹהִים׃ וַאֲבְרָהָם בֶּן־מֵאָה שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ
6 אֶת יִצְחָק בְּנוֹ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים
7 כְּלִי־שִׁמְעָה יִצְחָק־לִי׃ וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם
8 הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלְדָתִי בֶּן לְזִקְנָיו׃ וַיִּגְדַּל הַיֵּלֶד
וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמֹל אֶת־
9 יִצְחָק׃ וַתֹּרֵא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָהּ

(2 bis, le chabat, la deuxième montée se divise ici)

וַתֹּרֵא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק׃
וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרָשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת עַם־בְּנֵי עֵם־
יִצְחָק׃

וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אֲלֵי־רַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנָּעַר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַיךָ
שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בִי־צִחָק יִקְרָא לָהּ זֶרַע׃

יִצְחָק וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת בֶּן הָגֵר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֶּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת עִם- בְּנֵי עַם-יִצְחָק וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדוֹת בָּנָו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִרְעֵ בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנָּעַר וְעַל אֲמֹתָה כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמֶר אֵלַי שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָהּ זֶרַע וְגַם אֶת-בֶּן-הָאִמָּה לְגֹוי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זֶרַעָהּ הוּא וַיִּשְׁכֶּם	9 יִצְחָק וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן הָגֵר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה 10 לְאַבְרָהָם מִצְחָק וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֶּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת עִם- 11 בְּנֵי עַם-יִצְחָק וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם 12 עַל אֹדוֹת בָּנָו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִרְעֵ בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנָּעַר וְעַל אֲמֹתָה כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמֶר אֵלַי שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָהּ 13 זֶרַע וְגַם אֶת-בֶּן-הָאִמָּה לְגֹוי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זֶרַעָהּ הוּא וַיִּשְׁכֶּם
--	--

3

וְגַם אֶת-בֶּן-הָאִמָּה לְגֹוי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זֶרַעָהּ הוּא:

וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם | בְּבֹקֶר וַיִּקְחֵלֶחֱם וַחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל-הָגֵר שֵׁם עַל-שְׁכָמָהּ וְאֶת-הַיֶּלֶד

וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבָּר בְּאֶר שָׁבַע:

וַיִּכְלוּ הַפִּיִּם מִן-הַחֲמָת וַתִּשְׁלַחַהּ אֶת-הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים:

וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֹק כְּמִטְחוֹי קִשְׁת כִּי אִמְרָה אֶל-אַרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד

וַתִּשָּׂא אֶת-קִלְעָהּ וַתִּבְכֶּה:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנָּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאף אֱלֹהִים | אֶל-הָגֵר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-

לָךְ הָגֵר אֶל-תִּירְאִי כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנָּעַר בְּאֶשֶׁר הוּא-שָׁם:

זֶרַע וְגַם אֶת בֶּן הָאִמָּה לְגֹוי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זֶרַעָהּ הוּא וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיִּקְחֵלֶחֱם וַחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל-הָגֵר שֵׁם עַל-שְׁכָמָהּ וְאֶת-הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבָּר בְּאֶר שָׁבַע וַיִּכְלוּ הַפִּיִּם מִן-הַחֲמָת וַתִּשְׁלַחַהּ אֶת-הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֹק כְּמִטְחוֹי קִשְׁת כִּי אִמְרָה אֶל-אַרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת-קִלְעָהּ וַתִּבְכֶּה וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנָּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאף אֱלֹהִים אֶל-הָגֵר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-לָּךְ הָגֵר אֶל- תִּירְאִי כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנָּעַר בְּאֶשֶׁר הוּא- שָׁם קוֹמִי שְׂאִי אֶת-הַנָּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת-יָדָהּ בּוֹ כִּי-	13 זֶרַע וְגַם אֶת-בֶּן-הָאִמָּה לְגֹוי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זֶרַעָהּ הוּא: 14 וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיִּקְחֵלֶחֱם וַחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל-הָגֵר שֵׁם עַל-שְׁכָמָהּ וְאֶת-הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ 15 וַתִּתַּע בְּמִדְבָּר בְּאֶר שָׁבַע וַיִּכְלוּ הַפִּיִּם מִן-הַחֲמָת 16 וַתִּשְׁלַחַהּ אֶת-הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֹק כְּמִטְחוֹי קִשְׁת כִּי אִמְרָה אֶל-אַרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת-קִלְעָהּ וַתִּבְכֶּה: 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנָּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאף אֱלֹהִים אֶל-הָגֵר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-לָּךְ הָגֵר אֶל- תִּירְאִי כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנָּעַר בְּאֶשֶׁר הוּא- 18 שָׁם קוֹמִי שְׂאִי אֶת-הַנָּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת-יָדָהּ בּוֹ כִּי-
--	--

(3 bis, le chabat, la troisième montée se divise ici)

קוֹמִי שְׂאִי אֶת-הַנָּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת-יָדָהּ בּוֹ כִּי-לִגְוִי גְדוֹל אֲשִׁימֶנּוּ:

וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֶר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֹא אֶת-הַחֲמָת מַיִם וַתִּשְׁק אֶת-

הַנָּעַר:

וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנָּעַר וַיִּגְדַּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר וַיְהִי רִבְּה קִשְׁת:

וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר פֶּאֶרְזָן וַתִּקְחֵלּוּ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: { פ }

תִּירָאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנֶּעֱר בְּאֶשֶׁר הוּא
 18 שָׁם: קוֹמִי שְׂאִי אֶת־הַנֶּעֱר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדָהּ בּוֹ כִּי־
 19 לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׁימֶנּוּ: וַיִּפְקֹז אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא
 בְּאֵר מַיִם וַתִּלָּךְ וַתִּמְלֹא אֶת־הַחֲמֹת מַיִם וַתִּשָּׂק אֶת־
 20 הַנֶּעֱר: וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנֶּעֱר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר
 21 וַיְהִי רַבָּה קִשְׁתּוֹ: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר פָּאֲרָן וַתִּקְוֹז־לוֹ
 אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

שָׁם קוֹמִי שְׂאִי אֶת הַנֶּעֱר וְהַחֲזִיקִי אֶת יָדָהּ בּוֹ כִּי
 לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׁימֶנּוּ וַיִּפְקֹז אֱלֹהִים אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא
 בְּאֵר מַיִם וַתִּלָּךְ וַתִּמְלֹא אֶת הַחֲמֹת מַיִם וַתִּשָּׂק אֶת
 הַנֶּעֱר וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנֶּעֱר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר
 וַיְהִי רַבָּה קִשְׁתּוֹ וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר פָּאֲרָן וַתִּקְוֹז לוֹ
 אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיְהִי בַעֲתָהּ הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שֵׁר צָבָאוּ

4

וַיְהִי בַעֲתָהּ הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שֵׁר־צָבָאוּ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל־
 אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה:
 וַעֲתָה הִשְׁבַּעָה לִּי בָאֱלֹהִים הַזֶּה אֲסִתְּשָׁקֶךָ לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדִּי כַחֲסֹד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ
 תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גִּרְתָּהּ בָּהּ:
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ:
 וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲדֹתָ בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ:
 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא־
 שָׁמַעְתִּי בְלִיתִי הַיּוֹם:

אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 22 וַיְהִי בַעֲתָהּ הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שֵׁר־צָבָאוּ
 אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר־אַתָּה
 23 עֹשֶׂה: וַעֲתָה הִשְׁבַּעָה לִּי בָאֱלֹהִים הַזֶּה אֲסִתְּשָׁקֶךָ
 לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדִּי כַחֲסֹד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה
 24 עִמָּדִי וְעַם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גִּרְתָּהּ בָּהּ: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 25 אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ: וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־
 26 אֲדֹתָ בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר
 אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־
 אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלִיתִי
 27 הַיּוֹם: וַיִּקְוֹז אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיֵּתֶן לְאֲבִימֶלֶךְ

וַיְהִי בַעֲתָהּ הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שֵׁר צָבָאוּ
 אֶל אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר אַתָּה
 עֹשֶׂה וְעַתָּה הִשְׁבַּעָה לִּי בָאֱלֹהִים הַזֶּה אֲסִתְּשָׁקֶךָ
 לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדִּי כַחֲסֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה
 עִמָּדִי וְעַם הָאָרֶץ אֲשֶׁר גִּרְתָּהּ בָּהּ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
 אֲנִי אֲשַׁבֵּעַ וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל
 אֲדֹתָ בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר
 אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם
 אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלִיתִי
 הַיּוֹם וַיִּקְוֹז אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיֵּתֶן לְאֲבִימֶלֶךְ
 וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית וַיֵּצֵב אַבְרָהָם אֶת שִׁבְעַ

וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃
וַיֵּצֵב אַבְרָהָם אֶת־שִׁבְעַת הַצֹּאן לְבִדְהָן׃
וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה הִנֵּה שִׁבְעַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הֵצַבְתָּ לְבִדְנָה׃
וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שִׁבְעַת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תְּהִי־לִי לְעֵדָה כִּי חִפְרְתִּי אֶת־הַבָּאָר
הַזֹּאת׃

עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבָּעוּ שְׁנֵיהֶם׃
וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׁר־צָבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃
וַיִּטַּע אֲשֵׁל בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא־שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃
וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃ { פ }

היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית ויצב אברהם את שבע
כבשת הצאן לבדהן ויאמר אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה

אתה לא־הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
27 היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
28 ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם את־שבע
29 כבשת הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל־אברהם
מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה:

וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שִׁבְעַת כַּבְשֹׁת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה
לִּי לְעֵדָה כִּי חִפְרְתִּי אֶת הַבָּאָר הַזֹּאת עַל כֵּן קָרָא
לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבָּעוּ שְׁנֵיהֶם׃
וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל
שַׁר צָבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַיִּטַּע אֲשֵׁל
בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם וַיִּגַּר
אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֶּה נֹסֵה אֶת אַבְרָהָם

בראשית

כב

30 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שִׁבְעַת כַּבְשֹׁת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תְּהִי־הִיא
31 לִּי לְעֵדָה כִּי חִפְרְתִּי אֶת־הַבָּאָר הַזֹּאת: עַל־כֵּן קָרָא
לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבָּעוּ שְׁנֵיהֶם׃
32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל
33 שַׁר־צָבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַיִּטַּע אֲשֵׁל
34 בֵּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא־שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם: וַיִּגַּר
שְׁבִיעִי אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃

Or, l'Éternel s'était souvenu de Sara, comme il l'avait dit et il fit à Sara ainsi qu'il l'avait annoncé. Sara conçut et enfanta un fils à Abraham quoiqu'âgé, à l'époque précise où Dieu l'avait promis. Abraham nomma le fils qui venait de lui naître, que Sara lui avait donné, Isaac. Abraham circoncit Isaac, son fils, à l'âge de huit jours, comme Dieu le lui avait ordonné. Or, Abraham était âgé de cent ans, lorsqu'Isaac son fils vint au monde. Sara dit: "Dieu m'a donné une félicité et quiconque l'apprendra me félicitera." Elle dit encore "Qui eût dit à Abraham que Sara allaiterait des enfants? Eh bien, j'ai donné un fils à sa vieillesse!" L'enfant grandit, il fut sevré. Abraham fit un grand festin le jour où l'on sevrâ Isaac. Sara vit le fils d'Agar l'Égyptienne, que celle-ci avait enfanté à Abraham, se livrer à des railleries; et elle dit à Abraham: "Renvoie cette esclave et son fils; car le fils de cette esclave n'héritera point avec mon fils, avec Isaac."

La chose déplut fort à Abraham, à cause de son fils. Mais Dieu dit à Abraham: "Ne sois pas mécontent au sujet de cet enfant et de ton esclave; pour tout ce que Sara te dit, obéis à sa voix: car c'est la postérité d'Isaac qui portera ton nom. Mais le fils de cette esclave aussi, je le ferai devenir une nation, parce qu'il est ta progéniture."

Abraham se leva de bon matin, prit du pain et une outre pleine d'eau, les remit à Agar en les lui posant sur l'épaule, ainsi que l'enfant et la renvoya. Elle s'en alla et s'égara dans le désert de Beer Shava. Quand l'eau de l'outre fut épuisée, elle abandonna l'enfant au pied d'un arbre. Elle alla s'asseoir du côté opposé, à la distance d'un trait d'arc, en se disant: "Je ne veux pas voir mourir cet enfant"; et ainsi assise du côté opposé, elle éleva la voix et pleura. Dieu entendit le gémissement de l'enfant. Un messenger du Seigneur appela Agar du haut des cieux et lui dit "Qu'as-tu, Agar? Sois sans crainte, car Dieu a entendu la voix de l'enfant s'élever de l'endroit où il gît. Relève-toi! reprends cet enfant et soutiens-le de la main, car je ferai de lui une grande nation." Le Seigneur lui dessilla les yeux et elle aperçut une source; elle y alla, emplit l'outre d'eau et donna à boire à l'enfant. Dieu fut avec cet enfant et il grandit; il demeura dans le désert, et devint tireur à l'arc. Il habita le désert de Pharan et sa mère lui choisit une femme du pays d'Égypte. Il arriva, dans le même temps, qu'Abimélec, accompagné de Pikol, chef de son armée, dit à Abraham: "Dieu est avec toi dans tout ce que tu entreprends. Et maintenant, jure-moi par ce Dieu que tu ne seras infidèle ni à moi, ni à mes enfants, ni à ma postérité; que, comme j'ai bien agi à ton égard, ainsi tu agiras envers moi et envers le pays où tu es venu séjourner." Abraham répondit: "Je veux le jurer."

Or, Abraham avait fait des reproches à Abimélec, au sujet d'un puits dont les gens d'Abimélec s'étaient emparés. Et Abimélec avait répondu: "Je ne sais qui a commis cette action: toi-même tu ne m'en avais pas instruit et moi, je l'ignorais avant ce jour."

Abraham prit du menu et du gros bétail qu'il remit à Abimélec et ils conclurent mutuellement une alliance. Abraham ayant rangé à part sept brebis de ce bétail, Abimélec dit à Abraham: "Que signifient ces sept brebis que tu as mises à part?" Il répondit: "C'est que tu dois recevoir de ma main sept brebis, comme témoignage que j'ai creusé ce puit." Aussi appela-t-on cet endroit Beer Shava, car là ils jurèrent l'un et l'autre. Lorsqu'ils eurent contracté alliance à Beer Shava, Abimélec se leva, ainsi que Pikol son général d'armée et ils s'en retournèrent au pays des Philistins. Abraham planta un bouquet d'arbres à Beer Shava et y proclama le Seigneur, Dieu éternel. Abraham habita longtemps encore dans le pays des Philistins.